

صنعت پتروشیمی ایران در آستانه تصمیمی راهبردی قرار گرفته است؛ تصمیمی که مسیر توسعه آن را میان تعمیق زنجیره ارزش و حرکت به سمت سرمایه‌گذاری در بالادست گاز تعیین می‌کند. تشدید ناترازی گاز طبیعی، نااطمینانی در تأمین خوراک و محدودیت منابع سرمایه‌ای، الگوی سنتی توسعه این صنعت را با چالش‌های جدی مواجه ساخته است. فصل پیش رو، با ترسیم نقشه راه توسعه صنعت پتروشیمی، نسبت میان امنیت خوراک، حکمرانی تخصیص گاز و اولویت توسعه زنجیره ارزش را مورد واکاوی قرار می‌دهد با این هدف که نشان داده شود بدون اصلاح سازوکارهای تخصیص و قراردادهای پایدار خوراک، حرکت به سمت میدان‌های گازی نه تنها تضمین‌کننده توسعه پایدار پتروشیمی نیست، بلکه این قابلیت را دارد تا تمرکز راهبردی این صنعت ارزش‌آور را از مسیر اصلی خود منحرف سازد.

